

Eg veit ei liti gjente.

Eg veit ei li · ti gjente, ja eg kjenner
a so vel, eg veit ei li · ti gjente nord i

skogen med rauda kinner, augo blå,

med fine hender, føter små: Eg

veit ei · li · ti gjente nord i sko · gen.

2. Med blomstertjørni langt til skogs, so langt,
so langt til skogs, der talatrosten synger so um
kvelden, på setervollen stod ei ven 'e gjente
glad og lo, for straks austan tjønni, der gjekk
losen.

3. Og raud og rund gjekk soli attum åsen ned
i vest, so myrkt, ja so myrkt det vart i skogen.
Paa setervollen gav ei ven 'e gjente burt sitt ja;
eg hev ein liten kjærast nord i skogen.